

این نشریه از طریق ترجمه محتوای تحلیلی به بررسی مسائل زیر می‌پردازد:
۱- سیاست‌های آمریکا در غرب آسیا
۲- مسائل داخلی رژیم صهیونیستی و گام‌ها مسائل داخلی آمریکا
۳- محور مقاومت، حوزه خلیج فارس، اروپا، قفقاز و آسیای میانه
۴- موضوعات مربوط به سیاست داخلی و خارجی ایران، برجام، اعتراضات مردمی و رهبری
۵- تئوری‌های منتشر شده از سوی فعالان و مقام‌های سیاسی جهان.

تحلیلی بر اجلاس نخب

اسرائیل و تهدید حضور آمریکا در عراق و خلیج فارس با سامانه‌های موشکی و پهپادهای خود است. مراکش، مانند بقیه کشورهای غرب آسیا، به وضوح اثرات جنگ در اوکراین را احساس می‌کند. انتظار می‌رود که افزایش قیمت مواد غذایی و انرژی به اقتصاد مراکش که پس از همه‌گیری کووید-۱۹ نشان‌هایی از بهبود را نشان داده بود، آسیب برساند. اسرائیل ثابت کرده است که یک محور و بازیگر پیشرو در شکل‌دادن به یک معماری جدید منطقه‌ای است.

این واقعیت که کشورهای عربی به رهبری فلسطین و در واقع به موضوع فلسطین پشت کرده‌اند و آن را در اولویت‌های ملی خود قرار نداده‌اند، رهبری فلسطین را برای تغییر جهت قانع نکرده است. حماس نیز ناراحتی‌هایی را احساس می‌کند و ممکن است در تلاش برای حفظ موقعیت خود به عنوان مدافع مقدسات اسلام، از ماه رمضان برای تشدید وضعیت امنیتی در اورشلیم استفاده کند.

<https://cutt.ly/sFrTFUQ>

ملی اسرائیل است. تبدیل علنی اسرائیل به بخشی از بافت منطقه و به عنوان یک محور مرکزی در همکاری بین کشورهای عربی سنی، جایگاه اسرائیل را در برابر عناصر متخاصم به ویژه ایران و همچنین متحدش آمریکا، تقویت می‌کند. تهدید ایران بدون شک یک وجه مشترک واضح و ملموس برای همه شرکت‌کنندگان در این اجلاس بود. اسرائیل موضوع هسته‌ای را جدی‌ترین تهدید استراتژیک خود می‌داند. اگرچه توافق نوظهور با ایران در واقع چندین مؤلفه برنامه هسته‌ای را به عقب برمی‌گرداند، اما اسرائیل نگران است که این توافق دانش قابل توجهی را که ایران در سه سال گذشته انباشته کرده است پاک نکند. کشورهای عربی سنی نسبت به سیاست منطقه‌ای ایران نگران هستند و نگران هستند که بازگشت به توافق هسته‌ای می‌تواند علاقه آمریکا به ایران و سیاست آن را کاهش دهد.

مزیت نظامی اصلی تهران، توانایی آن در صدمه زدن به کشورهای حاشیه خلیج فارس و

باید طرفی را انتخاب کنید.» (۴) درخواست از دولت بایدن برای ادامه حمایت خود از توافقنامه آبراهام (تنها میراث مثبت دولت ترامپ)، تقویت و گسترش آن‌ها و پیشبرد مسائل امنیت منطقه‌ای، انرژی، فناوری و اقتصاد، همه در چارچوب این توافق.

نشست نخب باید به عنوان تلاشی، نه لزوماً کاملاً هماهنگ، از سوی کشورهای شرکت‌کننده برای استفاده از بازگشت آمریکا به رهبری نظم موجود به عنوان ابزاری برای پیشبرد منافع مشترک و همچنین منافع منحصر به فرد هر کشور تلقی شود.

در مورد کشورهای شرکت‌کننده غرب آسیا، مصر در چارچوب این اجلاس تلاش کرد و وجهه خود را به عنوان یک ستون مهم غرب آسیا تجدید کند، در حالی که کشورهای خلیج فارس به دنبال شواهدی بودند که نشان دهد آمریکا به نگرانی‌های اصلی امنیتی خود و ارتباط با آن‌ها متعهد است.

اجلاس نخب، قبل از هر چیز، کمک قابل توجهی به امنیت

(۱) همکاری علیه ایران در نوعی اتحاد امنیتی غرب آسیایی مانند (MESA). همانطور که غرب علیه روسیه متحد شد در حالی که اتحاد ناتو صفوف خود را تحکیم کرد، کشورهای عملگرایی عربی نیز با اسرائیل علیه ایران متحد می‌شوند.

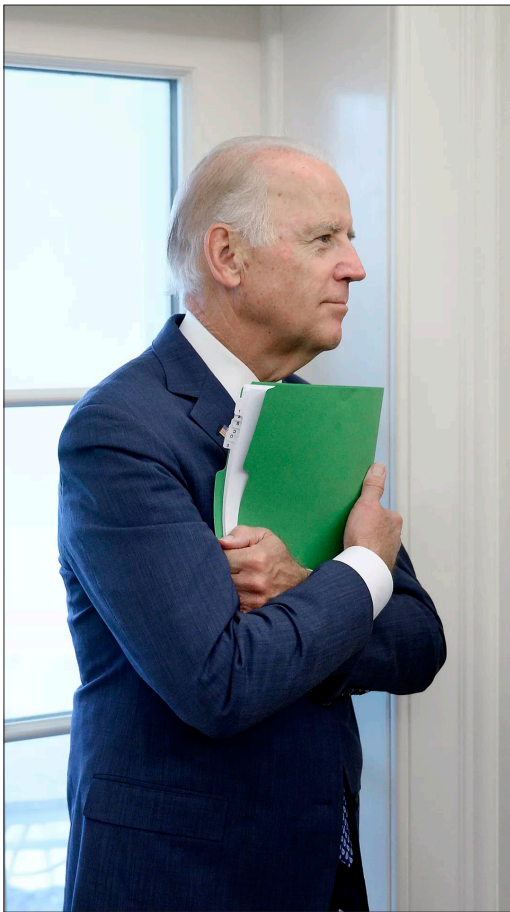
(۲) سیاست‌های هماهنگی در مواجهه با وضعیت جدید جهانی که مشخصه آن رقابت فزاینده بین قدرت‌های بزرگ است، در حالی که در این مرحله عرصه اصلی در اروپا است. این تحول با خروج آمریکا از غرب آسیا تقویت می‌شود و خلاء ایجاد می‌کند که در آن ایران می‌تواند مداخله و نفوذ خود را در سراسر منطقه افزایش دهد.

(۳) ارائه یک موضع واحد در برابر آمریکا که از کشورهای منطقه می‌خواهد در درگیری در اوکراین طرف مقابل روسیه را انتخاب کنند. همه این‌ها در حالی است که آمریکا به دنبال ایجاد یک توافق با ایران که بی‌اثر و موقت تلقی می‌شود است. پیام به واکنش‌گن این است: «شما هم

موسسه امنیت ملی (INSS) آتات کورزا

این اجلاس در پس‌زمینه تهاجم نظامی روسیه به اوکراین برگزار شد که نگرانی‌های امنیتی را در بسیاری از کشورها برانگیخت و به افزایش قیمت نفت و مواد غذایی منجر شد و همه در شرایطی رخ داد که قدرت‌های بزرگ و ایران در آستانه دستیابی به توافق هسته‌ای هستند. زمان برگزاری اجلاس، منعکس‌کننده دیدگاه کشورهای شرکت‌کننده در مورد تهدیدات مشترکی است که آن‌ها با آن مواجه هستند، به ویژه تهدیدات ایران که با آمادگی آشکار آمریکا برای رفع محدودیت‌های اعمال شده علیه ایران و آزادسازی منابع تهران، در حال افزایش است. یکی دیگر از نگرانی‌ها، تصور غالب از کناره‌گیری آمریکا از منطقه و پیامدهای آن است. اگرچه هدف این اجلاس عمدتاً تعریف نشده بود، اما ماهیت آن ایجاد زمینه‌ای برای حرکت مشترک در واقعیت جدید جهانی و منطقه‌ای بود که شامل:

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

نحوه تعامل جدید آمریکا با کشورهای خلیج فارس

نشریه فارن پالیسی
بلال صعب / کارن بانگ

جنگ در اوکراین و یمن روابط واشنگتن و متحدان عرب آن را تیره کرده است. اقداماتی کوچک از هر دو طرف می‌تواند اوضاع را به مسیر خود بازگرداند.

واشنگتن می‌تواند صحبت‌های فعالین آب و هوایی را متوقف کند و درخواست‌های تولیدکنندگان عرب خلیج فارس و اعضای اوپک پلاس را برای گنجاندن در بحث‌های مربوط به سازگاری با آب و هوا و نقش آفرینی برای هیدروکربن‌ها تأیید کند. در مقابل، دولت آمریکا باید به نگرانی‌های امنیتی کشورهای عربی خلیج فارس رسیدگی کند و محافظت مؤثرتری در برابر حملات ایران و نیروهای نیابتی آن در منطقه ارائه دهد.

تنش‌ها حداقل از زمان قیام‌های اعراب در سال ۲۰۱۱، زمانی که پادشاهان عرب خلیج فارس بر این باور بودند که واشنگتن از آن‌ها محافظت می‌کند و با نیروهای اسلام‌گرا که به دنبال سرنگونی آن‌ها بودند، همسومی شود، افزایش یافته است. چهار سال بعد، این احساس غفلت زمانی تقویت شد که دولت اوپاک توافق هسته‌ای را با ایران امضا کرد که به نظر آن‌ها منافع امنیتی شان را در نظر نگرفت.

دولت بایدن در روز ۱۲ فوریه سال ۲۰۲۱ اعلام کرد که عنوان حوثی‌های یمن به عنوان یک سازمان تروریستی خارجی را حذف می‌کند و این امر را برای فعال کردن کمک‌های بشردوستانه بین‌المللی در یمن ضروری ارزیابی کرد. کشورهای عربی خلیج فارس، به ویژه عربستان، تصمیم جویان را به عنوان نشانه‌ای از نادیده گرفتن طرح‌های توسعه طلبانه و نظامی ایران در یمن می‌دانستند.

واشنگتن فکر می‌کرد اخیراً با فرستادن مقامات ارشد آمریکایی به منطقه برای دیدار با بهرمان عربستان و امارات، با فعال کردن سامانه دفاع موشکی آمریکا و با استقرار تجهیزات نظامی اضافی و تأمین موشک‌های رهگیر بیشتر به منطقه، بیش از اندازه کافی عمل کرده است.

مهم نیست که مقامات آمریکایی چقدر تلاش می‌کنند این تصور را که واشنگتن در حال مماشات با ایران است را از بین ببرند، سوءظن اعراب خلیج فارس نسبت به نیت آمریکا همچنان بالاست و این یکی از دلایلی است که عربستان و امارات در توجه به درخواست‌های آمریکا برای افزایش نفت جهانی تردید داشته‌اند. عرضه نفت یکی از مهمترین موارد در دستور کار غرب آسیایی آمریکا برای کاهش هزینه‌های سوخت در داخل و تحت فشار قرار دادن روسیه است.

تاکنون، عربستان و امارات علاقه‌ای به شکستن توافق اوپک پلاس در مورد تولیدات هماهنگ تا سال ۲۰۲۲ نداشته‌اند.

در آینده، مشارکت خلیج فارس با آمریکا باید به عنوان منافع مشترک در آزادسازی بازار، سرمایه‌انسانی و نوآوری برای چالش‌های پیش‌رو تعریف شود. آمریکا باید از پیوستگی خلیج فارس و مردم آن، به عنوان مکانی برای فراکنشی و برای دسترسی آمریکا به بهرمان و بازارهای آفریقا و آسیا قدردانی کند.

بایدن چاره‌ای جز حفاری برای نفت داخلی ندارد

روزنامه واشنگتن تایمز
ران باونرا

فرد معمولی آمریکایی مجبور است در پس‌زمینه‌ای از تورم بی‌سابقه، قیمت‌های سر به فلک کشیده سوخت رانیز تحمل کند و باید به خاطر هر دو مسئله قدردان بایدن باشد. اگر بایدن نتواند از ذخایر نفت آمریکا در داخل کشور استفاده کند، معمار نزول جایگاه این کشور در عرصه جهانی خواهد بود.

او با متوقف کردن خط لوله کیستون، ۱۱ هزار فرصت شغلی را در آمریکا نابود کرد و به زیرساخت‌های انرژی این کشور آسیب جدی وارد نمود. به همین صورت، بایدن حمایت آمریکا از احداث خط لوله مدیترانه شرقی را نیز پس گرفت.

بایدن با کاهش اتکا به یک دیکتاتور مستبد، وابستگی به دیگران را افزایش داده است. او واردات نفت از روسیه را متوقف کرد و حاضر نشده هم‌چنان به منابع انرژی در داخل کشور متکی باشد و حالا چاره‌ای جز این ندارد که برای درخواست نفت بیشتر، به سمت ایران، عربستان و ونزوئلا فرار کند. قیمت انرژی تحت نظارت بایدن و طی سال گذشته ۳۰ درصد افزایش یافته که بزرگترین سیر صعودی قیمت انرژی از سال ۲۰۰۵ تا کنون است. هدف از لایحه زیرساختی او این است که نیروگاه‌های خورشیدی تا سال ۲۰۵۰ بیش از ۵۰ درصد از برق آمریکا را تأمین کنند، اما این هدف یک نقص فاجعه‌آمیز دارد. آینده‌ای که کلامتکی بر انرژی تجدیدپذیر باشد، وابستگی مایه دشمنان را کاهش نخواهد داد، هر چند که بسیاری چنین تصویری دارند. ذخیره‌سازی انرژی تجدیدپذیر به شدت متکی به باتری هاست و باتری‌ها هم نیازمند کبالت هستند. چین سال‌ها قبل این موضوع را فهمید. کنگو بزرگ‌ترین ذخایر کبالت را در جهان دارد و تا سال گذشته، ۱۵ معدن از ۱۹ معدن کبالت کنگو یا از سوی چین حمایت مالی می‌شود و با تحت مالکیت شرکت‌های چینی است. استقلال انرژی از طریق انرژی‌های تجدیدپذیر اصلاً استقلال انرژی نیست. شبکه برق آمریکا آمادگی برای انرژی تجدیدپذیر را در آینده ندارد. حتی اگر هم چنین آمادگی می‌داشت، باز هم ما باید کبالت را از چین بخریم. راه حل روشن است. ذخایر نفت آمریکا بیشتر از روسیه و عربستان است. بایدن به جای التماس کردن دیکتاتور برای انرژی، باید کار مسؤلانه خود را با تصویب اجاره‌های بلندمدت حفاری برای استخراج بیشتر نفت داخلی انجام دهد.

دو محصول فوری و دو هدف بلندمدت می‌تواند شامل ایجاد یک سلول همجوشی مبتنی بر موشک و تهدید سامانه‌های هوایی پهنپای برای ارائه اطلاعات به شرکای عرب خلیج فارس در مورد فعالیت‌هایی باشد که ممکن است پیش‌آهنگی برای حملات آینده باشد. چنین منابعی می‌تواند شامل دو یا سه پهپاد Predator و سایر دارایی‌ها باشد که اطلاعات پایدار و با کیفیت و هشدار حملات برنامه‌ریزی شده یا قریب‌الوقوع به پرسنل و پایگاه‌های آمریکا یا به شرکای سعودی و اماراتی را ارائه می‌دهد.

دومین دستاورد، برنامه‌ریزی اضطراری مشترک با شرکای عرب خلیج فارس مایل و توانمندتر در مورد ایران است. این اتفاق در گذشته به دلایل قانونی رخ نداد. اولاً، اعراب خلیج فارس از نظر توانایی نظامی سهم چندانی نداشتند. دوماً، اعراب همیشه در مورد ایران اختلاف نظر داشته‌اند و در سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱، سعودی‌ها، اماراتی‌ها و بحرینی‌ها روابط خود را با قطر قطع کردند تا حدی به این دلیل که قطر را متهم می‌کردند که به تهران نزدیک است.

عناصر بلندمدت‌تر چنین چارچوب دفاع استراتژیک آمریکا و خلیج فارس، پدافند هوایی و موشکی یکپارچه است که یک مسئولیت جمعی در منطقه است و قبل از هر چیز مستلزم اعتماد مشارکت‌کنندگان برای ایجاد سیستم‌های هشدار اولیه مشترک است.

همکاری و آموزش امنیتی، همراه با مین‌زدایی و گشت‌زنی، باید با تلاش‌های سیاستی برای اعمال ایمنی زیست‌محیطی آب‌های بین‌المللی، از جمله نگرانی در مورد آلودگی احتمالی نیروگاه‌های هسته‌ای و زباله‌های صنعتی ترکیب شود.

می‌توان بهبود روابط بین آمریکا و شرکای عرب خلیج فارس را متصور شد، اما واشنگتن باید تهدیدهای امنیتی واقعی را که خلیج فارس از سوی ایران و نیروهای نیابتی آن با آن مواجه است، بپذیرد و پادشاهی‌های عربی خلیج فارس باید به پذیرفتن مزایا و خطرات سیاسی داخلی بالقوه اقتصاد سیاسی باز جهانی ادامه دهند.

آیا موج جدید ترور در اسرائیل، بخشی از بازگشت به جهاد است؟

روزنامه جرورالم پست
جانانان اسپایرا

کنار هم قرار گرفتن حملات تروریستی این هفته با نشست وزرای خارجه اسرائیل، آمریکا، بحرین، مراکش، مصر و امارات در نخب، کاملاً منعکس کننده یکی از معضلات کنونی غرب آسیاست. چالش ایران و گروه های نیابتی اش، و تصور تمرکز آمریکا از تعامل نزدیک با غرب آسیا، مؤلفه های کلیدی در پس ائتلافی است که به آرامی متبلور می شود و اورشلیم را با کشورهای کلیدی جهان عرب سنی مرتبط می کند. ۱۰ سال پیش، جهان عرب سنی تحت تاثیر موجی از ناآرامی های مردمی قرار گرفت. حکومت در مصر و تونس سرنگون شد. دولت سوریه تنها به دلیل تلاش متحدان خارجی خود در تهران و مسکو زنده ماند. در مجاورت اسرائیل، موج شورش اسلام گرایان در سال ۲۰۱۰، منجر به سه پروژه مهم سیاسی شد که عبارت بودند از: ظهور اخوان المسلمین به حکومت در

مصر، شورش عرب سنی سوریه، و تلاش برای دولت سازی، که از سال ۲۰۱۴ آغاز شد. همه این پروژه ها توسط مخالفان شکست خوردند. تشکیلات خودگردان فلسطینی رام الله نماینده محلی نظم قدیم عربی است که تا حد زیادی بر خود تاکید کرده است. در همین حال، قدرت حماس در غزه، نمونه نادری از حکومت اسلامی مستمر است. جمعیت بزرگ عرب سنی در غرب رود اردن از نظر حکومت به چهار بخش عمومی تقسیم شده است: شهروندان عرب اسرائیل، جمعیت عرب اورشلیم، ساکنان رام الله و مقامات فلسطینی غزه. نظم قدیمی پادشاهان و ژنرال های عرب از سال ۲۰۱۰ توسط موجی از شورش اسلام گرایان تهدید شد. می توان انتظار داشت که شکست موج انقلابی اسلام گرایی، سیاست عمل گرایانه تری را در میان جمعیت عرب سنی ایجاد کند.

دولت اسد و حزب الله در لبنان با ایران در یک سو قرار دارند. تشکیلات خودگردان فلسطینی رام الله و دولت مصر به طور گسترده از مشتریان غرب هستند. جمعیت بزرگ و ناآرام عرب سنی که از نمایندگی سیاسی کنار گذاشته شده اند، امیدی برای جاه طلبی های جنبش های سیاسی اسلام گرا و شبکه های جهادی خشن ایجاد می کند. با این وجود، حضور جمعیت بزرگ عرب سنی، یکی از عناصر برجسته وضعیت فعلی منطقه است. رضایت یابی تفاوتی نسبت به این موضوع، بر اساس این فرض که این جمعیت ها شکست خود را برای همیشه درونی کرده اند، ناپجا خواهد بود.

<https://cutt.ly/3FeD6vm>

نشست نقب ائتلاف های قدرتمند جدید اسرائیل و اعراب را ایجاد می کند

مورد برنامه هایی برای همکاری های صمیمی اقتصادی، تجاری، فرهنگی و گردشگری به توافق رسیدند. چنین طرح هایی، بر اساس توافق ابراهام که توسط ترامپ آغاز شد، قبلاً با پروازهای مستقیم، معاملات تجاری و گردشگری، ثمرات زیادی به همراه داشته است. علاوه بر مشارکت فزاینده شرکت کنندگان عرب با اسرائیل، عربستان به شکلی نامحسوس به سمت ایجاد روابط با دولت یهودی حرکت می کند، تلاش های امنیتی و اطلاعاتی بین ریاض و اورشلیم یک راز آشکار در دیپلماسی غرب آسیاست.

با نارضایتی عربستان از توافق هسته ای وحشتناک ایران که در وین شکل گرفته، و حوشی هایی که به نیابت از این کشور در یمن موشک هایی را به سمت ریاض و میداین نفتی شلیک می کنند، عربستان آشکارا به دنبال روابط نزدیک تر با یک قدرت منطقه ای دیگر چون اسرائیل است.

ولیعهد سعودی اخیراً گفت: «ما به اسرائیل به عنوان یک دشمن نگاه نمی کنیم. ما به آن ها به عنوان یک متحد بالقوه نگاه می کنیم. ما منافع زیادی داریم که می توانیم با هم دنبال کنیم، اما قبل از رسیدن به آن باید برخی مسائل را حل کنیم.»

توافق ابراهام کلید صلح و ثبات در غرب آسیاست. اگر فلسطینی ها می خواهند در آن شرکت کنند، باید رهبران جدیدی را انتخاب کنند، سلاح های خود را زمین بگذارند و به نفع نسل کشی خود پایان دهند.

<https://cutt.ly/3FrdK53>

یکی از مقامات سازمان آزادیبخش فلسطین گفت: این نشست بازتاب از دست دادن هویت عربی برای همه کسانی است که بخشی از پروژه عادی سازی روابط با دشمن را پذیرفتند. آیا وزرای خارجه عرب در مورد واقعیت و ماهیت درگیری در نقب اشغالی که در معرض تهدید یهودیت قرار دارد، تا این حد ناگه هستند؟ محلی که نشست در آن برگزار شد، خانه بن گوریون بود که نقش رهبری در سازندگی اسرائیل داشت. وی از دیدن رویای نزدیک شدنش به کشورهای عربی برای حرکت به سمت شکوفایی کامل در زنگنه خوشحال می شد. در واقع، این اجلاس هم برای نشان دادن همبستگی فزاینده اعراب و اسرائیل علیه ایران و هم برای تشویق دولت بایدن به حمایت از ائتلاف، یک اقدام دیپلماتیک درخشان بود. بلینکن بدون شک هشدار شرکت کنندگان را در مورد خلاً فزاینده قدرت در غرب آسیا که ناشی از سیاست های آمریکاست، دریافت کرد.

در محل ملاقات، وزرای خارجه بر روی موضوعات فوری و ضروری کار کردند. آن ها بر روی تهدیدی که حکومت ایران برای همه ایجاد می کند، تمرکز کردند و استراتژی توسعه یک سیستم هشدار خط تلفن برای به اشتراک گذاشتن هشدارهای فوری در مورد حملات پهنپادی، موشکی و سایر حملات جمهوری اسلامی و نیروهای نیابتی آن را تدوین کردند. طرفین برنامه هایی را برای مبادلات اطلاعاتی دیگر به رسمیت شناختند و سیستمی برای ساختار امنیتی متقابل اعراب و اسرائیل از جمله امنیت دریایی ترسیم کردند. آن ها همچنین در

وبگاه جونیئش نیوز سیندیکیت
کن کوهن

آینده یک غرب آسیا صلح آمیز «حتی متحد» در اجلاس نقب در هفته گذشته به طور قاطع پیش بینی شده بود. این رویداد تاریخی با حضور وزرای خارجه بحرین، امارات، مراکش، مصر و آمریکا به میزبانی یائیر لاپید، وزیر خارجه اسرائیل در جنوب این کشور برگزار شد.

این اجلاس نشان دهنده گام سریع دیگری در تحکیم اتحاد فزاینده بین دولت یهود و همسایگان عرب سنی آن بود. و اعلامیه ای به آمریکا بود که با خروج از غرب آسیا، نیروهای مصممی آماده پر کردن خلاً هستند. نکته قابل توجه در کنگره، برخی اظهارات ناشناخته آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا بود.

در واقع، بلینکن در بیانیه پایانی خود تلاش کرد تا برنامه جلسه را در شانگهای عنوان نموده، و با نشان دادن برخی از رنج های وارد شده توسط اسرائیل به مردم فلسطین، برنامه های این نشست را ارائه دهد. او به راحتی مسئولیت مردم فلسطین را در قبال وضعیت اسفناکشان نادیده گرفت و سخنان وی مورد از سوی هیچ یک از حاضرین مورد تحسین قرار نگرفت.

در واقع، تمرکز این اجلاس بر ایجاد یک جبهه متحد در برابر تهدید برنامه هسته ای حال حاضر ایران بود. در مواجهه با این تهدید، وزرای خارجه چهار کشور عربی به مدت دو روز با لاپید دور هم جمع شدند تا همکاری های آتی را در زمینه امنیت، مسائل اقتصادی و مبادلات فرهنگی برنامه ریزی کنند.

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

حمایت کرد. لیلاز در مصاحبه با روزنامه اصلاح طلب شرق گفت که روسیه پس از جنگ سرد گارد خود را در برابر غرب پایین آورد، اما با یک مشت آهنین مواجه شد. او گفت: «به نظر من هر کسی که از دموکراسی در ایران حمایت می‌کند، باید ضد آمریکایی باشد.» کاظم جلالی، سفیر ایران در روسیه گفت: «تهران و مسکو همکاری‌های سیاسی و اقتصادی را افزایش خواهند داد.» وی تصریح کرد: به زودی نشستی در مورد همکاری‌های بانکی و مالی بین دو کشور برگزار خواهد شد. رابطه ایران با روسیه مدت‌هاست که محل مناقشه داخلی بوده است. اصلاح‌طلبان و میانه‌روها عموماً از وابستگی فزاینده به روسیه و چین انتقاد می‌کنند. محافظه‌کاران از این روایت عقب‌نشینی نموده و مسکو و پکن را به عنوان شرکای حیاتی برای متعادل کردن تهاجم غیرقابل برگشت از سوی آمریکا و متحدانش، معرفی می‌کنند. شایان ذکر است، روزنامه جمهوری اسلامی در ستونی در انتقاد از روسیه بر حفظ «استقلال» کشور تاکید کرد. [آیت‌الله] خمینی، بنیانگذار

فقیه جمهوری اسلامی صراحتاً تذکر داد و گفت آمریکا از انگلیس بدتر، انگلیس از آمریکا بدتر و شوروی از هر دوی آن‌ها بدتر است. حمایت روسیه از تحریم‌های قبلی شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران در دوران باراک اوباما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا (۲۰۰۹-۲۰۱۷) هنوز به طور مرتب توسط کسانی که نسبت به اعتماد به روسیه هشدار می‌دهند، یادآوری می‌شود. فواد صادقی، تحلیلگر سیاسی، در گفتگو با انصاف نیوز، این بی‌اعتمادی را تکرار کرد و حدس زد که روسیه برای حملات اخیر اسرائیل به اهداف ایرانی در سوریه چراغ سبز نشان داده است. این حملات پس از سفر نقلی بنت، نخست‌وزیر اسرائیل به مسکو در اوایل ماه مارس صورت گرفت. در همین حال، این دیدگاه که ایران باید با روسیه علیه غرب متحد شود، توسط جواد کریمی قدوسی، نماینده تندر، منعکس شده است. او گفت: پس از اینکه مسلمانان هژمونی آمریکا و ناتو را در غرب آسیا شکست دهند، فرصتی برای تصمیم‌راهبردی پوتین برای ارتقای امنیت روسیه ایجاد خواهد شد.

<https://cutt.ly/uFeLxV>

تحلیل جنگ اوکراین از منظر رسانه‌های ایران

وبگاه امواج مدیا

واکنش‌ها در ایران نسبت به حمله روسیه به اوکراین، عمدتاً در امتداد شکاف‌های حزبی جمهوری اسلامی تقسیم شده است. چهره‌های اصلاح‌طلب و روزنامه‌ها عموماً از دولت ابراهیم رئیسی به دلیل محکوم نکردن کامل کرملین انتقاد کرده‌اند. در همین حال، محافظه‌کاران نسبت به موضع روسیه در مناقشه احساس همدردی کرده‌اند و نشان‌دهنده‌ها حاکی از آن است که شاید تهران به مسکو برای دور زدن تحریم‌های غرب کمک کند. رسانه اصلاح‌طلب انصاف نیوز مصاحبه‌ای را با فواد صادقی، تحلیلگر سیاسی منتشر کرد که گفت: «موضع دولت ایران در قبال جنگ اوکراین یک اشتباه استراتژیک است و ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه در یک شیب نزولی قرار دارد که مسیر نهایی تمام دیکتاتورهاست.» روزنامه میانه‌رو جمهوری اسلامی از نیروهایی در داخل ایران که روسیه را مقدس می‌شمارند، انتقاد کرد و آن را «همسایه شمالی بد» توصیف کرد که در حال تلبانی با اسرائیل برای «گروگان گرفتن» مذاکرات جاری برای احیای توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ ایران است.

عباس عبدی، فعال اصلاح طلب گفت دلیل اینکه مقامات ایرانی مسکو را محکوم نکرده‌اند، این است که «آن‌ها جایگزینی برای روسیه ندارند.» در همین حال، روزنامه تندر و جوان که وابسته به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است، این درگیری را نتیجه «گسترش ناتو به شرق برای مقابله با روسیه» توصیف کرد. روزنامه جوان، قیام اوکراین در سال ۲۰۱۴ را با فتنه در ایران پس از انتخابات ریاست جمهوری مورد مناقشه سال ۲۰۰۹ این کشور مقایسه کرد و مدعی شد که هر دو تحت عنوان انقلاب‌های رنگی از حمایت آمریکا برخوردارند. شایان ذکر است که نظرسنجی‌های سال ۲۰۰۹ در ایران با اعتراضات گسترده‌ای به دلیل تقلب در آراء همراه شد. عبدالله گنجی، روزنامه‌نگار محافظه‌کار، «رئیس‌جمهور کم‌دین اوکراین» [ولودیمیر زلنسکی] را مسئول «شروع جنگ» به دلیل اصرار عضویت در ناتو دانست. سعید لیلاز، اقتصاددان نزدیک به اردوگاه میانه‌رو، با شکستن شکاف سیاسی سنتی ایران، از رویکرد دولت رئیسی در قبال روسیه

سایر حوزه‌ها

آمریکاه به دنبال تعلیق روسیه در شورای حقوق بشر سازمان ملل است

روزنامه ایندپیندنت

توماس گرینفیلد، نماینده آمریکا در سازمان ملل گفت: این کشور از شورای عمومی سازمان ملل درخواست می‌کند عضویت روسیه در شورای حقوق بشر این نهاد را به حالت تعلیق درآورند. این درخواست پس از آن صورت می‌گیرد که اوکراین ارتش روسیه را به کشتار غیرنظامیان در شهر بوچادر نزدیکی کی‌یف، پایتخت این کشور متهم کرد. ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، روسیه را به نسل‌کشی در بوچامتهم کرد، اما مقامات کرملین این اتهام را رد کرده و تصاویر و اسناد منتشر شده را ساختگی عنوان کردند. موضوع تعلیق عضویت روسیه در شورای حقوق بشر سازمان ملل در حالی مطرح شده که جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، ولادیمیر پوتین، همتای روس خود را «جنایتکار جنگی» توصیف کرده است. بر اساس قوانین سازمان ملل، برای اینکه عضویت یک کشور در شورای حقوق بشر این نهاد به حالت تعلیق درآید، باید دو سوم کشورهای عضو سازمان ملل به آن رای دهند.

<https://cutt.ly/EF93HE>

تهدیدهای ایران علیه مقامات آمریکایی همچنان پابرجاست

شبکه خبری العربیه

رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا، با غیرقابل قبول دانستن تهدیدهای ایران برای ترور مقامات فعلی و سابق کشورش، تصریح کرد که این کشور علناً چنین تهدیدهایی علیه مقامات آمریکایی ادامه می‌دهد. ژنرال مارک میلی ایران را «تهدید بزرگ منطقه‌ای» و همیشگی برای آمریکا و شرکا و متحدان واشنگتن دانست. او همچنین گفت: «ایران با حمایت از فعالیت‌های تروریستی و گروه‌های نیابتی خود در مرزهای همسایگان و همچنین برنامه‌های موشکی با استیک خود به دنبال برهم زدن نظم و ثبات در منطقه غرب آسیا و ایجاد توازن قوا به سود خود است.» وی افزود که ایران توسعه برنامه هسته‌ای خود را به عنوان ابزار فشاری جهت تشدید بی‌ثباتی و توسعه طلبی در منطقه به کار می‌گیرد.

رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا گفت که اگر برنامه هسته‌ای ایران بایک توافق جدید محدود نشود، ادامه فعالیت‌های هسته‌ای تهران به رقابت تسلیحاتی در منطقه منجر خواهد شد.

<https://cutt.ly/0Fe36jW>

پیشرفت در مذاکرات ترکیه و آمریکا برای رفع تیرگی در روابط دو جانبه

شبکه خبری یورونیوز

ترکیه و آمریکا اعلام کردند مذاکرات چند ماهه‌شان برای بهبود روابط تیره و با چشم‌انداز همکاری در زمینه‌های اقتصادی و دفاعی به نتیجه رسیده است. دو طرف با انتشار بیانیه‌ای مشترک گفتند که بعد از این، مذاکرات در سطح وزیران انجام خواهد شد. این موضوع به معنی تأیید پیشرفت در گفتگوهاست، زیرا مذاکره در سطح وزیران، قالب مورد نظر دو طرف در تلاش برای ترمیم روابطشان بوده است. روابط میان آنکارا و واشنگتن بر سر موضوعاتی مانند خرید سامانه‌های دفاع موشکی اس-۴۰۰ روسیه توسط ترکیه، اختلافات سیاسی در سوریه، لیبی و مدیترانه شرقی و مسائل قضایی تیره شده است.

رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه و جو بایدن، همتای آمریکایی وی در ماه اکتبر برای انجام مذاکرات «سازوکار راهبردی» توافق کردند، توافقی که مقامات دو کشور اینک راه را برای آن باز کرده‌اند.

<https://cutt.ly/fFe7a0i>

مفهوم بی طرفی اوکراین

نشریه فارن پالیسی آنا تول لیون

تضمین اساسی یک معاهده این است که کشور مربوطه باید آزاد باشد. این موضوع را تجربه فنلاند و سوئد در طول جنگ سرد نشان می‌دهد. طبق معاهده، این کشورها نمی‌توانند نه به ناتو و نه به پیمان ورشو بپیوندند. قدیمی‌ترین پیمان بی طرفی رسمی تضمین شده توسط توافق بین‌المللی، پیمان سوئیس، رسماً توسط معاهده پاریس در سال ۱۸۱۵ ایجاد شد که به جنگ‌های ناپلئونی پایان داد و سپس در قانون اساسی سوئیس ثبت شد. هدف از این بی طرفی به رسمیت شناخته شده بین‌المللی این بود که از وابستگی سوئیس به قدرت‌های فرانسوی یا آلمانی، و ورود به میدان جنگ بین آن‌ها، جلوگیری کند.

از زمانی که دولت روسیه در دسامبر ۲۰۲۱ خط مشی خود را به اوکراین و غرب اعلام کرد، بی طرفی اوکراین همیشه در لیست خواسته‌های مسکو قرار داشت. این نشان می‌دهد که استراتژی روسیه قبل از سال ۲۰۱۴، یعنی تبدیل اوکراین به متحد نزدیک روسیه به عنوان بخشی از اتحادیه اقتصادی اوراسیا و سازمان پیمان امنیت جمعی به رهبری روسیه، کاملاً شکست خورده بود. چیزی که بسیاری از مفسران غربی هنگام بررسی این موضوع فراموش می‌کنند این است که معاهده بی طرفی اوکراین راز ورود به اتحادی تحت سلطه روسیه

نیز منع می‌کند.

معاهده بی طرفی برای اوکراین باید شامل شرایط ضروری خاصی باشد که حاکمیت و استقلال این کشور را تضمین می‌کند. اولین مورد این است که اوکراین باید توانایی کامل برای توسعه نیروهای مسلح برای دفاع از خود را داشته باشد. ناتو نمی‌تواند در اوکراین پایگاه و مانور نظامی داشته باشد، اما اوکراین می‌تواند تمام سیستم‌های تسلیحاتی لازم را بخرد، احتمالاً به استثنای موشک‌های میان برد که قادر به هدف قرار دادن مسکو باشند. اگر روسیه بر ممنوعیت تانک‌ها یا هواپیماهای جنگی ناتواصر کند، اوکراین می‌تواند این تانک‌ها یا هواپیماهای جنگی را از سوئد، متحد ناتو بخرد. روسیه باید در عوض هرگونه محدودیت تسلیحاتی اوکراین، نیروهای مستقر خود در کریمه و در مرزهای اوکراین را محدود کند؛

اقدامی که احتمالاً بخشی از توافقنامه جدید محدودیت تسلیحاتی با ناتو خواهد بود. ثانیاً، اوکراین باید حق ایجاد روابط نزدیک با اتحادیه اروپا و در نهایت پیوستن به آن را حفظ کند. این در واقع یک عامل بسیار قوی‌تر در دموکراسی‌سازی نسبت به عضویت در ناتو است؛ نمونه ترکیه را به یاد بیاورید که تقریباً از زمان آغاز معاهده بدون اینکه واقعا به یک دموکراسی باثبات و موفق تبدیل شود، عضو ناتو بوده است. طبق گزارش‌ها، روسیه همین حالا نیز با این موضوع موافقت کرده است. پس از جنگ، غرب باید حداکثر حمایت ممکن را از اوکراین برای حرکت به سمت عضویت در اتحادیه اروپا انجام دهد. با این حال، این امر همچنین مستلزم اصلاحات عمیق در اوکراین، از جمله اقداماتی برای مهار فساد و قدرت گروه‌های ملی‌گرای افراطی است؛ زیرا اتحادیه

اروپا مخالف سرسخت پذیرش هر عضو دیگری با رویکرد رومانی و بلغارستان یا فرهنگ‌های سیاسی لهستان و مجارستان خواهد بود. در نهایت، معاهده بی طرفی باید شامل تعهد همه امضاکنندگان و اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد به حاکمیت و تمامیت ارضی اوکراین باشد (با شرط پیشنهادی اوکراین، که وضعیت مناطق مورد مناقشه کریمه و دونباس مشمول مذاکرات آتی باشد و در عین حال استفاده یا تهدید به زور توسط هر یک از طرفین برای حل این اختلافات ممنوع شود). ناتو و اتحادیه اروپا باید تعهدات رسمی و مفصلی را در این معاهده بنویسند تا در صورت نقض مفاد معاهده روسیه و حمله مجدد به اوکراین، تحریم‌های کامل اقتصادی علیه روسیه را از سر بگیرند. اگرچه برای مؤثر بودن این تهدید، فرض بر این است که غرب تمایل دارد تحریم‌های جدید خود علیه روسیه را به عنوان بخشی از توافق صلح لغو کند.

اوکراین از غرب و جامعه بین‌الملل خواسته تا در صورت نقض چنین معاهده‌ای، برای دفاع از این کشور وارد جنگ شوند. این خواسته، ریاکاری و بی مسئولیتی کامل ناتو را در معاملاتش با اوکراین آشکار می‌کند، زیرا به معنای تعهد ناتو به جنگ برای دفاع از اوکراین است؛ دقیقاً همان چیزی که ناتو همواره از انجام آن امتناع کرده است.

<https://cutt.ly/NFrdUUV>

سایر حوزه‌ها

کره شمالی، همسایه جنوبی را به حمله اتمی تهدید کرد

خبرگزاری دوپچه وله

خواهر رهبر کره شمالی تهدید کرد که سهول در صورت حمله به این کشور، با سلاح هسته‌ای پاسخ خواهد گرفت. سو ووک، وزیر دفاع کره جنوبی پیش‌تر گفته بود کشورش توانایی حمله دقیق و سریع به مبدأ پرتاب موشک در کره شمالی را دارد.

کیم یو جونگ، خواهر پرنفوذ کیم جونگ اون، حاکم کره شمالی، تهدید کرده است که در صورت حمله پیش‌گیرانه کره جنوبی به این کشور، نیروی هسته‌ای کره شمالی «ناگزیر خواهد بود به وظایف خود عمل کند.»

او افزود اگرچه نیروهای هسته‌ای در درجه اول به عنوان یک عامل بازدارنده عمل می‌کنند، اما در صورت حمله، از این سلاح‌ها برای «از بین بردن نیروهای مخالف» استفاده خواهد شد.

تنش‌ها بین کره شمالی و کره جنوبی در هفته‌های اخیر در پی آزمایش‌های موشکی پی‌درپی پیونگ‌یانگ بالا گرفت.

<https://cutt.ly/qFe5QuP>

خنثی شدن ۱۰ حمله تروریستی توسط اسرائیل طی دو هفته

شبکه خبری صدای آمریکا

رئیس ستاد ارتش اسرائیل، می‌گوید طی دو هفته گذشته، از دست کم ۱۰ حمله تروریستی در اسرائیل جلوگیری شده است. ژنرال آویو کوخاوی گفت: «ما به هر محله، هر خیابان، هر خانه یا زیرزمین خواهیم رفت تا به تروریست‌ها دست پیدا کنیم. مادر همه جا و از هر روشی برای متوقف کردن موج تروریسم استفاده خواهیم کرد.»

اواخر دوشنبه، نیروهای امنیتی اسرائیل هشت نفر را در بحبوحه ناآرامی‌ها در «دروازه دمشق» در بخش قدیمی اورشلیم دستگیر کردند.

کوخاوی همچنین گفت که حملات نیروی هوایی اسرائیل، در جلوگیری از استقرار نیروهای ایرانی در سوریه، دورنگه داشتن حزب الله از بلندی‌های جولان، ممانعت از دستیابی دشمنان رژیم صهیونیستی به سیستم‌های تسلیحاتی پیشرفته، از بین بردن تهدیدها در سوریه و طرح‌هایی برای نفوذ به دولت یهودو حمله به شهروندان آن «تاثیر تعیین‌کننده» داشته است.

<https://cutt.ly/1Fe6EWS>

آزمایش مخفیانه موشک هایپر سونیک در آمریکا

خبرگزاری اسپوتنیک

در اواسط ماه مارس، آمریکا به طور مخفیانه آزمایش موفقیت‌آمیز یک موشک هایپر سونیک را انجام داد، اما برای «جلوگیری از افزایش تنش با روسیه»، آن را گزارش نکرد. آزمایش این موشک در زمان تهیه مقدمات سفر جوبایدن، رئیس‌جمهور آمریکا به اروپا انجام شد که در جریان آن، وی از لهستان وارد وگاه پناهندگان اوکراینی بازدید کرد. آمریکا نسخه مفهومی سلاح‌های تنفس هوایی هایپر سونیک (HAWC) از نمونه لاکهید مارتین را به انجام رساند. پرتاب از یک بمب افکن B-۵۲ انجام شد. این موشک بیش از ۴۸۰ کیلومتر در ارتفاع بیش از ۱۹ کیلومتر پرواز کرد. موشک هایپر سونیک مفهومی HAWC کلاهک حمل نمی‌کند، در عوض از انرژی جنبشی خود برای نابودی هدف استفاده می‌کند. در اوایل آوریل، آمریکا آزمایش موشک بالستیک قاره‌پیمای Minuteman-III را که قبلاً برنامه‌ریزی شده بود، به دلیل تمایل به جلوگیری از «تعبیر نادرست و ارتباطات» در پس زمینه اوضاع در اطراف اوکراین لغو کرد.

<https://cutt.ly/eFrwpcx>

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

آلمان هرگز
یک قدرت صلح طلب
نبوده است

نشریه فارن پالیسی
یاکوب ابرل

اولاف شولتز، صدراعظم آلمان، در سخنوری مهارت ندارد. با این حال، او در ۲۷ فوریه در پارلمان آلمان، درست چند روز پس از تهاجم روسیه به اوکراین، یک سخنرانی ارائه داد که تحلیلگران آن را تغییر دوران یا حتی انقلاب در سیاست خارجی آلمان توصیف کرده‌اند. شولتز تغییرات اساسی را در قدرت نظامی آلمان اعلام کرد. برلین اکنون به اوکراین تسلیحات می‌فرستد. او قبلاً در برابر درخواست‌های اوکراین برای حمایت مقاومت کرده بود و به سیاست دیرینه عدم تحویل سلاح به مناطق درگیری اشاره نمود. با این حال، انقلاب بزرگ شامل وعده شولتز بود که دولت بالاخره به تعهدات خود در ناتو عمل خواهد کرد و حداقل ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی کشور را برای دفاع هزینه می‌کند.

بلافاصله پس از سخنرانی شولتز، کارشناسان بین‌المللی استدلال کردند که آلمانی‌ها به صلح‌طلبی پشت کرده‌اند. در واقع، آلمان از سال ۱۹۴۹ هرگز یک قدرت صلح طلب نبوده است. در عوض، برچسب صلح‌طلبی توسط منتقدان سیاست خارجی آلمان مورد سوءاستفاده قرار گرفته و نادریست معرفی شده است. در دوران پس از جنگ، آلمان نسبت به آمریکا، بریتانیا یا فرانسه تمایلی به استفاده از زور نداشت. اما بن و برلین همیشه برای جنگ از جمله جنگ هسته‌ای آماده بوده‌اند.

در سال ۱۹۵۷، آمریکا موافقت کرد که تسلیحات هسته‌ای خود را که در آلمان مستقر شده بودند، تحت کنترل دولت بن قرار داده و بوندسورهر را برای استقرار آن‌ها در یک درگیری احتمالی با بلوک شوروی آموزش دهد. چشم‌انداز هسته‌ای شدن آلمان اعتراضات گسترده‌ای را برانگیخت. به نظر می‌رسید که درگیری نظامی آلمان در سال‌های بعد محافظه کارانه تر شد. بوندسورهر در حالی که در افغانستان ماند و در چندین ماموریت کوچکتر در مالی، مدیترانه و سواحل سومالی شرکت کرد، از جنگ به رهبری آمریکا در عراق در سال ۲۰۰۳ و مداخله تحت تحریم سازمان ملل و ناتو در لیبی در سال ۲۰۱۱ اجتناب نمود. سیاست خارجی آلمان پس از جنگ به جای صلح‌طلبی، با ترکیبی از باورهای لیبرال مشخص شکل گرفته است.

<https://cutt.ly/JFfJy5p>

آیا صلح قطب شمال پس از جنگ اوکراین برقرار است؟

پانزدهم نیستیم. شما نمی‌توانید به دور دنیا بروید و پرچم بگذارید و بگویید: «این سرزمین متعلق به ماست.» از آنجایی که الحاق روسیه به منطقه کریمه اوکراین در سال ۲۰۱۴ موجی از تحریم‌های غرب را برانگیخت و تلاش‌های امنیتی قطب را از مسیر خارج کرد، کار شورای قطب شمال ادامه یافت. اسناد راهبردی منتشر شده در دو سال گذشته توسط ارتش، نیروی هوایی، نیروی دریایی و وزارت امنیت داخلی آمریکا و انبوهی از تمرین‌های آموزشی اخیر نشان می‌دهد که واشنگتن در حال اضافه‌کاری برای تقویت قدرت دفاعی خود در قطب شمال است. در نهایت، هفت کشور دیگر قطب شمال نته‌ن‌ه‌ه خود، بلکه به جامعه بین‌المللی مدیون هستند و باید فعالیت‌های شورای قطب شمال را از سر گیرند.

<https://cutt.ly/LFeXl1t>

زیادی مدیون ثروت معدنی عمیق آن است. تغییرات آب و هوایی و افزایش دما در حال از بین بردن موانع بر سر راه منابع طبیعی غنی منطقه است. شورای قطب شمال در سال ۱۹۹۶ به منظور تقویت همکاری و هماهنگی بین هشت کشور قطب شمال شامل کانادا، دانمارک، فنلاند، ایسلند، نروژ، روسیه، سوئد، آمریکا و همچنین مردم بومی و سایر ذینفعان منطقه تاسیس شد. نکته مهم این است که خود شورا قوانین را وضع یا اجرائی می‌کند، بلکه یک تریبون برای کشورهای عضو فراهم می‌نماید تا به توافقات چندجانبه دست یابند. در سال ۲۰۰۷، یک زبرداری روسی پرچم ملی را در بستر دریا در زیر قطب شمال نصب کرد. این اقدام با واکنش‌های دیپلماتیک ملایمی مواجه شد و پیتر مک کی، وزیر امور خارجه وقت کانادا را بر آن داشت که بگوید: مادر قرن

نشریه فارن پالیسی
اینگرید برک فریدمن

در حالی که نیروهای روسی به حمله به اهداف غیرنظامی در اوکراین ادامه می‌دهند، ملت‌ها و سازمان‌ها در سراسر جهان مجازات‌های سختی را علیه مسکو اعمال کرده‌اند. هر چند ممکن است این خشم موجه باشد، اما در برخی موارد خطرات بیگانگی روسیه بیشتر از منافع آن است. قطب شمال یک مطالعه حیاتی است. اهمیت ژئوپلیتیکی و سیستم‌حکومتی شکننده منطقه، زمینه‌رایی همکاری یا درگیری فراهم می‌کند. اگرچه در طول ربع قرن گذشته، شورای قطب شمال سطح همکاری را حفظ کرده است، اما پیامدهای تصمیم‌گیری‌های شورا از هشت عضو آن برای تحریم فعالیت‌های شورا به دلیل تجاوز نظامی روسیه می‌تواند ویرانگر باشد. اهمیت استراتژیک قطب شمال تا حد

روسیه روی تصرف دونباس
متمرکز است

شبکه خبری صدای آمریکا

دبیرکل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی، ناتو، می‌گوید که تمرکز روسیه در هفته‌های بعد تلاش برای تصرف کامل منطقه دونباس در اوکراین خواهد بود. یونس استولتنبرگ گفت: «اکنون شاهد دور شدن قابل توجه نیروهای روس از کی‌یف برای سازمان‌دهی و مسلح شدن دوباره و بدست آوردن مجدد تدارکات هستیم و اینکه آن‌ها تمرکز خود را به سمت شرق معطوف می‌کنند.» او پیش از نشست روز چهارشنبه وزرای خارجه کشورهای عضو ناتو گفت: «در هفته‌های آینده، ما انتظار داریم روسیه در شرق و جنوب اوکراین فشار بیشتری را برای تصرف کل دونباس وارد کند تا یک پل زمینی به (شبه جزیره) کریمه اشغالی ایجاد کند.» تهاجم روسیه به اوکراین ۲۴ فوریه آغاز شد. پیشتر گفته شده بود که هدف اصلی روسیه تصرف کی‌یف، پایتخت اوکراین است.

<https://cutt.ly/IFrw700>

نیابتی‌های ایران در عراق از پذیرفتن شکست امتناع می‌کنند

نشریه عرب ویکلی
حسین عبدالله حسین

نیابتی‌های ایران این هفته با بهره‌مندی از تفسیر نادرست دادگاه عالی از قانون اساسی عراق، بار دیگر از انتخاب رئیس‌جمهور این کشور توسط پارلمان جلوگیری کردند. در ماه فوریه، دادگاه عالی عراق با ارائه توضیحات قانع‌کننده‌ای درباره نحوه انتخاب رئیس‌جمهور توسط پارلمان، مخالفان ایران را با شکست سختی مواجه کرد. دادگاه با این اقدام ایران را از شکست در انتخابات پارلمانی اکثریت که وفادارانش تنها ۶۲ کرسی از ۳۲۹ کرسی پارلمان را به دست آوردند، نجات داد. در حالی که اکثر قضات دادگاه شیعه هستند، هیچ مدرک روشنی مبنی بر اینکه آن‌ها طرفدار ایران هستند، وجود ندارد. تعطیلی مجلس تنها امید ایران برای جلوگیری از اکثریت از انتخاب رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر و تشکیل کابینه بود. دادگاه عالی عراق با این تفسیر که دوسوم به معنای همه ۳۲۹ عضو است، حد نصاب را از یک دوم به دو سوم افزایش داد. اما دادگاه با انجام این کار، اصل قانون اساسی تشکیل حکومت را تضعیف کرد. قبل از صدور حکم دادگاه، اکثریت در نهم ژانویه، محمد الحلبوسی را برای بار دوم به عنوان رئیس مجلس انتخاب کردند. قانون اساسی عراق تصریح می‌کند که انتخاب رئیس‌جمهور باید ظرف ۳۰ روز انجام شود. وفاداران ایران این موضوع را در مورد انتخاب حلبوسی در دادگاه عالی مطرح کردند. دادگاه در نهایت پیروزی حلبوسی را تایید کرد، اما حد نصاب لازم برای انتخابات ریاست جمهوری را ۲۲۰ نفر تعیین کرد. ایران وفادارانش چندان به دولت اهمیت نمی‌دهند. کاری که ایران انجام می‌دهد، این است که مطمئن شود هیچ کابینه‌ای بدون وفادارانش تشکیل نمی‌شود. این کار به این کشور اجازه می‌دهد تا مانع احکام یا دستورات اجرایی شود که ممکن است به خلع سلاح شبه‌نظامیان منجر گردد. ایران جدیداً پوشش خود را از مطالبه «سهام شیعه» به اصرار بر «وحدت ملی» تغییر داده است که به معنای دادن حق رای به اقلیت‌های کوچک یا زندگی با دولتی است که بدون حضور آن‌ها منجر به جنگ داخلی خواهد شد. عراق در بن بست سیاسی قرار گرفته است. اگر وفاداران تهران اکثریت را به دست آورند، کابینه تشکیل می‌دهند و اقلیت راه می‌کنند. برای ایران، سیاست در عراق به این امر خلاصه می‌شود: «راهی برای پیروزی در انتخابات پیدا کند یا استراتژی‌هایی را به کار گیرند تا مطمئن شود وفادارانش هرگز شکست نخواهند خورد.»

<https://cutt.ly/wFrdVNT>

احتمال برنامه‌ریزی ایران برای غافلگیری اسرائیل

سال گذشته آماده‌باشد. محرک این درگیری‌ها حماس و همچنین ایران است. ایران می‌گوید اسرائیل عملیاتی را آغاز خواهد کرد که ممکن است نمازگزاران مسلمان فلسطینی را که برای اقامه نماز در ماه مبارک رمضان به مسجد الاقصی می‌روند، هدف قرار دهد.

رسانه‌های ایرانی می‌گویند که قطر واردن در تلاش برای میانجیگری برای کاهش احتمال خشونت هستند. با این حال، ظاهر رهبر ایران این هفته با همتای قطری خود صحبت کرد. مشخص نیست که آیا این موضوع با این ادعا که قطر ممکن است تنش‌ها را کاهش دهد مرتبط است یا خیر. از آنجایی که ایران خواهان تنش است، مشخص نیست که بحث درباره چه چیزی خواهد بود.

<https://cutt.ly/EFrXTnc>

جنگ دیگری با اسرائیل مانند سال گذشته است، درگیری که توسط ایران برای آزمایش موشک‌ها و پهپادهای جدید ترتیب داده شده است. ایران از نشست اخیر وزرای خارجه عرب در نقب اسرائیل خشمگین است و باید جایگاه خود را در منطقه افزایش دهد. تهران می‌خواهد از زنج فلسطینیان برای افزایش منفعت استفاده کند. این سود برای ایران لزوماً مالی نیست، بلکه استفاده از گروه‌های نیابتی علیه اسرائیل است. رسانه‌های ایرانی مدعی هستند اسرائیل نگران است که «عملیات» جدید در اورشلیم می‌تواند «موج جدیدی از درگیری‌های خطرناک را به همراه داشته باشد و جنبش حماس و جهاد اسلامی را به یک واکنش بسیار خونین و جدی سوق دهد.»

رسانه‌های اسرائیل در واقع گزارش داده‌اند که اسرائیل می‌تواند برای درگیری از نوع

روزنامه جرزالم پست
ست فرانتزمن

حماس و دیگر گروه‌های افراطی تنش‌های فلسطینی‌ها با اسرائیل را در اورشلیم در ماه رمضان تشویق کرده‌اند. اسرائیل از وقوع یک حادثه در بیت المقدس نگران است و ممکن است در حال برنامه‌ریزی یک «عملیات بزرگ در منطقه حساس نزدیک مسجد الاقصی در قدس اشغالی» باشد. ایران این اتفاق را یک «رویداد غیرمنتظره» توصیف کرد. این زبانی است که از منابع ارشد رسانه‌های ایرانی نزدیک به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی آمده است. سپاه از حماس حمایت می‌کند. یکشنبه شب، درگیری‌ها و تخریب رسانه‌های فلسطینی علیه وزیر خارجه اسرائیل و دیگر رهبران رخ داد. تحریک حماس با ادعای اینکه «حق» شلیک موشک دارد به زودی آغاز خواهد شد. هدف،

رایزنی‌های بی‌وقفه یمن برای دستیابی به یک راه حل

شبکه خبری العربیه

سرحان المنیخ، سفیر شورای همکاری خلیج فارس، رایزنی‌های یمنی - یمنی در ریاض را با محوریت تحقق وفاق یمنی عنوان داشت و اعلام کرد شرکت کنندگان بی‌وقفه در حال رایزنی برای رسیدن به راه حل جامع و فراگیر جهت پایان دادن به بحران این کشور هستند.

وی با بیان اینکه «کشورهای شورای همکاری خلیج فارس با آنچه مورد اجماع طرف‌های یمنی است، مخالفت نخواهند کرد»، افزود: «این خود یمنی‌ها هستند که باید صلح را در این کشور محقق سازند.»

او تصریح کرد که طرف‌های یمنی در این نشست پس از خوانشی کلی از واقعیت‌های موجود و شناخت موانع و چالش‌ها، اکنون در جلساتی با دولت قانونی یمن در حال بررسی راه‌حل‌ها و ترسیم نقشه راه برای آینده این کشور هستند.

<https://cutt.ly/kFe8Gty>

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

تبلیغات رسانه‌ای چین
به نفع روسیه

را تهیه کرده و از پوتین تصویری قهرمانانه ترسیم می‌کند. گفته می‌شود فروپاشی خفت بار اتحاد شوروی، در نتیجه تلاش‌های غرب برای نابود کردن مشروعیت آن بود. سپس با موسیقی دلنشین و صحنه‌هایی از خیابان‌های آفتاب‌تابی مسکو، از پوتین به عنوان رهبری تمجید می‌شود که بار دیگر جایگاه جوزف استالین، رهبر شوروی در زمان جنگ جهانی دوم را احیا کرده و غرور میهن پرستانه به گذشته روسیه را بازگردانده است. این گزارش نشان می‌دهد در حالی که چین در صحنه جهان مدعی شده که در جنگ اوکراین بی‌طرف بوده و تنها خواهان صلح در صحنه داخلی است، مقامات این کشور می‌کوشند از روسیه تصویر کشوری رانشان دهند که قربانی است، نه مهاجم.

<https://cutt.ly/YFe3duS>

روزنامه ایندیپندنت |

سال هاست که چین و روسیه دور قریب اصلی غرب در نظام جهانی محسوب می‌شوند؛ دو کشوری که گاه با یکدیگر همکاری کرده‌اند و گاه روابطشان با یکدیگر، از ارتباط با غرب هم بدتر بوده است. در بحبوحه بحران کنونی که با حمله روسیه به اوکراین پیش آمده، بار دیگر این پرسش مطرح شده است که چین بیشتر به کدام سمت گرایش خواهد داشت؛ دفاع از نظام بین‌المللی، یا از اقدامات ولادیمیر پوتین؟ شواهد موجود نشان می‌دهد که پکن بیشتر به سوی دومی متمایل است. روز دوشنبه، چهارم آوریل، روزنامه «نیویورک تایمز» گزارشی از جلسه‌های محرمانه مقامات چین برای تماشای فیلم مستندی منتشر کرد که حزب کمونیست این کشور آن

چرا چین برای کمک به روسیه تمام
تلاش خود را به کار نمی‌گیرد؟

اندیشکده کوئینسی
ناتانیل شرا

از زمان حمله روسیه به اوکراین، بسیاری از تحلیلگران ادعا می‌کنند که چین موضع طرفداری از روسیه را در پیش گرفته است. اما امتناع پکن از محکوم کردن تهاجم مسکو، به عنوان شواهدی بر تمایل چین به یک طرف تلقی می‌شود.

با توجه به شراکت «بدون محدودیت» شی جین پینگ و ولادیمیر پوتین که سه هفته قبل از حمله کرملین توافق شده بود، حمایت دیپلماتیک چین از روسیه قابل انتظار است. اما آنچه در مورد موضع چین شگفت‌آور است، حمایت مادی کم‌پکن از «مهم‌ترین شریک استراتژیک» خود است.

با گذشت بیش از یک ماه از تهاجم روسیه به اوکراین، به نظر می‌رسد محدودیت‌هایی برای شراکت بین مسکو و پکن وجود دارد. از نظر دیپلماتیک، پکن برای انعکاس توجیهات پوتین در مورد جنگ، یعنی با توصیف گسترش ناتو به عنوان «علت اصلی بحران» تلاش زیادی کرده است. با این حال، دولت چین علناً از اهداف حداکثری روسیه، حمایت نکرده است. در زمینه اقتصادی، مقامات چینی ادعا می‌کنند که روابط تجاری عادی با روسیه را حفظ خواهند کرد و به تحریم‌های بین‌المللی نخواهند پیوست. اما گزارش‌های اخیر حاکی از آن است که بزرگترین بانک‌های دولتی چین تامین بودجه خرید کالاهای روسی را متوقف کرده‌اند.

در زمینه نظامی، شواهد کمی مبنی بر حمایت پکن از مسکو وجود دارد، اگرچه اطلاعات فاش شده آمریکا نشان می‌دهد که چین احتمالاً تمایل خود را برای ارائه پهپادها و سایر تسلیحات به روسیه اعلام کرده است. اگر شواهد موجود مبنی بر کمک نظامی چین به حقیقت بپیوندد، تغییری اساسی در موضع این کشور در قبال جنگ ایجاد می‌کند.

دلایل متعددی وجود دارد که چین می‌خواهد از ارائه تسلیحات و کمک در مقیاس بزرگ به روسیه اجتناب کند. نخست اینکه، با وجود تمام مشکلات پکن با ناتو و آمریکا، قبل از جنگ، چین و اوکراین روابط همکاری اقتصادی، فنی و حتی نظامی را حفظ کردند. دوم اینکه، هدف اصلی سیاست چین در دهه آینده این است که به توسعه اقتصادی و فناوری غرب برسد. جنگ در اوکراین، قیمت کالاها را به حدی افزایش داده که حتی خریدهای همراه با تخفیف از روسیه بعید است. بنابراین، به نظر می‌رسد حمایت‌های چین از روسیه، بیشتر نمادین باشد.

<https://cutt.ly/kFrd2Ga>

شکاف بعدی
چین و روسیه چیست؟

نشریه فارن افزر
اود اورنی وستاد

پکن در نهایت از حمایت خود از مسکو پشیمان خواهد شد.

اگر چین به حمایت از نظام پوتین در تلاش‌هایش برای تحت فشار گذاشتن همسایگان خود با زور ادامه دهد، به احتمال زیاد جهان در مقطعی به رویارویی بین روسیه و اروپا که توسط آمریکا حمایت می‌شود دچار مشکل خواهد شد.

با این حال، چین تاکنون نتوانسته از این فرصت استفاده کند. به جای تلاش برای جلوگیری از تجاوز به اوکراین، به پوتین چراغ سبز نشان داد تا حمله کند و فقط درخواست کرد که حمله به بعد از المپیک پکن موکول شود.

وقتی روسیه چند ساعت بعد حمله کرد، چین کنار ایستاد و هیچ کاری نکرد، به جز توسل به مفاهیم بلندمرتبه عدم مداخله و متهم کردن آمریکا و شرکای اروپایی‌اش به مسئولیت این اقدامات روسیه. تصویری که این لفاظی‌ها به ویژه در اروپا از چین ایجاد کرده است، تصویری است که چین در این قتل عام روسیه در اوکراین شریک است. این کاری نیست که چین انجام داده است که اروپایی‌ها را به وحشت انداخته است. اگر «نگرانی‌های مشروع روسیه» بتواند چین را به تجاوز به همسایه‌ای که تا زمان وقوع حمله با او روابط دوستانه داشته است، سوق دهد، چه کسی می‌تواند به دوستی چین اعتماد کند؟

با ادامه حمله پوتین، و چهره چین در اروپا و آمریکا در حال سقوط است. یکی از روزنامه‌های برجسته آلمان می‌گوید: «سکوت چین در قبال جنایات روسیه گویای حرف‌های زیادی است. آنچه چین از این به بعد در مورد اوکراین می‌گوید و انجام می‌دهد، حداقل تا یک دهه آینده، اگر نه بیشتر، بر روابط چین با اروپا و سایر کشورها تأثیر خواهد گذاشت.

دلیل اصلی موافقت چین از جنگ تجاوز کارانه پوتین، منافع شخصی چین است. شی جین پینگ معتقد است که مشکلات نظامی پوتین در درازمدت به نفع چین خواهد بود.

برای چین، رابطه آن با آمریکا و اروپا همیشه مهمتر از روابط با روسیه خواهد بود. چین جایگاه قدرتمندی در اقتصاد جهانی دارد و روسیه نه. از نظر مالی، چین قدرت وام‌دهی زیادی دارد، اما لزوماً به اقتصاد روسیه در حال نزول شدید وام نمی‌دهد، حتی اگر تحریم‌ها برداشته شوند. اگر روسیه در جنگ شکست بخورد یا مجبور شود به وضعیت قبلی بازگردد، همانطور که ماژو مجبور شد در جنگ کره انجام دهد، خشم از شریکی که به اندازه کافی از تلاش جنگ برای پیروزی حمایت نکرده است، به جوش خواهد آمد.

<https://cutt.ly/eFr1ExN>

فاش شدن هدف واقعی حملات آمريکا به روسيه

روابط تنگاتنگ روسيه و اروپا نادیده گرفته شود. مسکو منابع انرژی و اروپا فناوری دارد. از این رو، شروع کار خط لوله گاز نورد استریم ۲ برای آمريکا فاجعه بار می‌بود و آن‌ها به شدت با این پروژه مخالفت کردند.

آمريکا همچنين ارز اروپايی را تهديدی برای دلار می‌داند: يورو ۱۹ درصد از ذخایر ارزی جهان را تشکیل می‌دهد و به عنوان وسیله پرداخت تقریباً به دلار رسیده است.

اگر يورو در آینده از دلار پیشی گیرد و ارزهای دیگر سهم آن را بیش از پیش به خود اختصاص دهند، وضعیت کنونی در آمريکا که حتی بدون کوچکترین تلاشی از دلار برای سودجویی استفاده می‌کند، اساساً متزلزل خواهد شد.

<https://cutt.ly/PFfrqKmc>

خبرگزاری اسپوتنیک |

آمريکا برای کنترل اروپا و جلوگیری از نزدیکی آن با فدراسیون روسيه، به دشمنی با این کشور اروپایی دامن می‌زند.

به گفته یک مفسر چینی، «بلافاصله پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، واشنگتن تلاش کرد تا اقتصاد روسيه را به طور کامل نابود کند. آمريکا رویای ادغام با جهان غرب را به روسيه تحمیل کرد، اما این کشور هرگز بخشی از غرب نشد.

بدین ترتیب، واشنگتن تلاش کرد برای در تنگنا قرار دادن مسکو، ناتو را به سوی شرق گسترش دهد. اما هدف آمريکا نه تنها درهم شکستن روسيه، بلکه به دست آوردن کنترل بر اروپاست.

اگر روابط روسيه و اروپا بهبود یابد، کل وجود اتحاد آتلانتیک شمالی و حضور نظامی آمريکا در اروپا از بین خواهد رفت. نباید

موضع متحدان غیر غربی آمريکا در قبال جنگ اوکراین

نشریه فارن پالیسی کالوم لینچ |

غیر از نزدیکترین دوستان و متحدان نظامی آمريکا در غرب و شرق آسیا، بیشتر جهان تمایلی به پیوستن به کارزار تحت رهبری این کشور برای منزوی کردن روسيه ندارد. آن‌ها به همان اندازه که از اقدام روسيه در گرفتن اراضی اوکراین خشمگین هستند، روابط تاریخی هم با این کشور دارند که آماده کنار گذاشتن آن نیستند و بیم آن دارند محاصره اقتصادی علیه مسکو، کشورهايشان را دچار مشکلات جدی نموده و موجب افزایش هزینه‌های سوخت و مواد خوراکی شود و بذر گرسنگی و بی‌ثباتی بیشتر را در درون مرزهای آن‌ها بکارد.

در روزهای پس از تهاجم ۲۴ فوریه روسيه به اوکراین، به نظر می‌رسید جهان در حمایت از اوکراین بسیج شده است. مجمع عمومی سازمان ملل که ۱۹۳ عضو دارد، با اکثریت آراء، مداخله نظامی روسيه را محکوم کرد. فقط بلاروس، اریتره، سوریه و کره شمالی در مخالفت با این قطعنامه به روسيه پیوستند. آنتونیو گوتروش، دبیرکل سازمان ملل که عموماً تلاش کرده از تقابل قدرت‌های بزرگ در سازمان ملل اجتناب شود، به صراحت از جنگ «از نظر اخلاقی غیرقابل قبول، از نظر سیاسی غیرقابل توجیه و از نظر نظامی بی‌معنی» روسيه در اوکراین به عنوان نقض آشکار منشور این نهاد انتقاد کرد.

در همین حال، واشنگتن به شکلی تعجب‌برانگیز حمایتی قوی در بین متحدان غربی و شرق آسیا شکل داده است تا تحریم‌های ویرانگری علیه روسيه وضع نموده و عملاً بیشتر تعاملات بازرگانی این کشور را با نظام مالی جهانی قطع کند.

واکنش‌ها به تهاجم روسيه از آفریقا تا جنوب آسیا، نسبتاً خاموش بوده و نگرانی‌ها از تاثیر بالقوه تحریم‌های غرب بر قیمت‌های مواد غذایی و سوخت افزایش یافته است.

کشورهای مهم آفریقا و آسیا، از جمله آفریقای جنوبی و هند، محتاطانه گام برداشته و سعی کرده‌اند روابط خوب خود با روسيه و آمريکا را حفظ کنند، در حالی که همزمان بر لزوم احترام به استقلال اوکراین تأکید می‌کنند. حدود ۳۵ کشور از جمله بسیاری از آفریقا، در رای‌گیری مجمع عمومی سازمان ملل برای محکوم کردن تهاجم روسيه، شرکت نکردند. هیچ کشور آفریقای علیه روسيه تحریم وضع نکرده است.

این تردید در هیچ جایی بارزتر از غرب آسیا نبوده است، جایی که اسرائیل، امارات و عربستان، متحدان راهبردی اصلی آمريکا، در برابر پیوستن به تلاش‌های این کشور برای منزوی کردن روسيه و پیوستن به اقدامات آن جهت وضع تحریم‌ها علیه دولت پوتین مقاومت کرده‌اند.

<https://cutt.ly/EFrx6v>

معضلات نفت عربستان برای بایدن

مرکز ویلسون دیوید اوآوی |

تهاجم روسيه به اوکراین بحران جهانی نفت را به دنبال داشت و بایدن را مجبور کرد تا وعده انتخابات ریاست جمهوری خود را برای تبدیل کردن محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان، به شخصی منفور در واشنگتن کنار بگذارد. عربستان بزرگ‌ترین ظرفیت تولید نفت را در جهان دارد. این پادشاهی ظرفیت تولید خود را به یک میلیون بشکه نفت در روز افزایش داده است.

بایدن باید پیشاپیش به این موضوع دقت کند که محمد بن سلمان به عنوان ولیعهد چه چیزی می‌خواهد یا در عوض کنار گذاشتن «سیاست منفور» خود، او قادر به انجام چه کاری است. او طی ۱۵ ماه بعد از رسیدن به قدرت، حتی تماس تلفنی با این ولیعهد نداشته یا این که سفیر جدید آمريکا در این کشور را تعیین نکرده است.

همچنین، او باید توجه به خسارت احتمالی داشته باشد که ممکن است با استقبال از این ولیعهد بر وجهه و دیگر سیاست‌هایش وارد می‌شود.

بهترین سناریو این است که محمد بن سلمان بپذیرد میزان قابل توجهی نفت بیشتر تولید کند، از جنگ یمن خارج شود، اسرائیل را به رسمیت بشناسد و سازش با ایران را هم قبول کند. در خصوص اولین مورد باید گفت که هیچ نشانه‌ای از تمایل عربستان برای شکستن توافق ۱۳ عضو سازمان کشورهای صادرکننده نفت با روسيه و ۹ کشور تولیدکننده غیر اوپک دیده نمی‌شود تا تولید را ماهانه فقط تا مجموع ۴۰۰ هزار بشکه در روز افزایش دهد.

در مورد اسرائیل هم دولت ترامپ تمام تلاش خود را به کار گرفت تا محمد بن سلمان را به برقراری روابط دیپلماتیک با کشور یهود راضی کند، اما شکست خورد، در حالی که چهار کشور عربی دیگر (امارات، بحرین، سودان و مراکش) در سال ۲۰۲۰ این کار را انجام دادند. دو «خواسته» محمد بن سلمان از دولت بایدن، قرار دادن نام حوثی‌ها توسط آمريکا در فهرست سازمان‌های تروریستی و از سرگیری کمک نظامی است تا به نیروهایش برای شکست دادن آن‌ها در میدان نبرد کمک شود.

محمد بن سلمان مخالف سیاست دولت بایدن برای احیای توافق هسته‌ای با تهران است. این توافق تلاش ایران را برای تولید بمب هسته‌ای دست کم به تأخیر می‌اندازد، اما برای مقابله با تهدید موشکی این کشور علیه این پادشاهی کاری نمی‌کند.

روشن است که بین دو رهبری که حتی حاضر به صحبت کردن با یکدیگر نیستند، هیچ علاقه‌ای وجود ندارد و به وجود هم نخواهد آمد.

<https://cutt.ly/aFrg9YP>

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

Heshmat Alavi

@HeshmatAlavi

-%63 of Americans believe #Iran's regime is the main threat to the U.S. -%76 support more sanctions on the regime. -%69 oppose decreasing sanctions on the regime. -%45 believe if sanctions don't work the U.S. should attack Iran's facilities used to make nuclear weapons

۶۳ درصد آمریکایی‌ها معتقدند نظام ایران تهدید اصلی برای آمریکاست. ۷۶ درصد از تحریم‌های بیشتر علیه نظام حمایت می‌کنند. ۶۹ درصد مخالف کاهش تحریم‌ها علیه نظام هستند. ۴۵ درصد معتقدند اگر تحریم‌ها کار ساز نباشد، آمریکا باید به تأسیسات ایران که برای ساخت سلاح هسته‌ای استفاده می‌شود حمله کند.

Washington Free Beacon

@FreeBeacon

The Biden administration is considering a concession in the new Iran Nuclear Deal that will remove Iran's Islamic Revolutionary Guards Corps from the U.S. designated terrorist list, which will allow terror-tied Iranians to enter the country.

دولت بایدن در حال بررسی امتیازی در توافق هسته‌ای جدید ایران است که سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران را از لیست تروریستی آمریکا حذف می‌کند و به ایرانی‌های وابسته به تروریسم اجازه ورود به کشور را می‌دهد.

Tony Choi

@tonykchoi

In the House Democratic caucus, they want to continue the sanctions against Iran for no good reason. In the Senate Democratic caucus, they want to let asylum seekers suffer in squalid conditions for no good reason. Fuck me if I volunteer a second of my time for these people.

در مجلس نمایندگان دموکرات، آن‌ها بدون دلیل موجه می‌خواهند تحریم‌ها علیه ایران را ادامه دهند. در گروه دموکرات سنا، آن‌ها می‌خواهند اجازه دهند پناهنچو یان در شرایط نامناسبی بدون دلیل موجه رنج ببرند. لعنت به من اگر یک ثانیه از وقتم را برای این‌ها خرج کنم.

Mike

@Doranimated

JCPOA 2.0 will channel to the IRGC, Hezbollah, and Hamas billions of dollars that are denied to them under sanctions. The cost in terms of US taxpayer dollars? We'll have to spend more money on security measures and funerals.

برجام ۲، میلیارد دلار را به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، حزب‌الله و حماس ارسال می‌کند که تحت تحریم‌ها از دریافت آن‌ها محروم شده است. این هزینه‌ها بر حسب دلار مالیات دهندگان آمریکا محاسبه می‌شود؟ ما باید پول بیشتری را برای اقدامات امنیتی و تشییع جنازه‌ها خرج کنیم.

Richard Nixon Foundation

@nixonfoundation

"Every billion dollars that we provide to them is \$980 million more that is likely to go into their terror program or their nuclear program" Nixon Seminar Co-Chair @mikepompeo on how the U.S. should move forward with prospect of a new Iran deal -

هر میلیارد دلاری که ما در اختیار ایران قرار می‌دهیم ۹۸۰ میلیون دلار بیشتر است که احتمالاً به برنامه تروریستی یا برنامه هسته‌ای آن‌ها می‌رود. رئیس سمینار نیکسون، مایک پمپئو در مورد اینکه چگونه آمریکا باید با چشم‌انداز یک توافق جدید با ایران پیش برود صحبت می‌کند.

Azhar

@MashwaniAzhar

2/4 countries that share border with Pakistan (Iran & Afgh) have been a victim of US regime change & direct invasion. Pak itself has suffered for decades due to CIA running vaccination drives to Raymond Davis & drone operations. But of course there is no US meddling here :)

دو چهارم کشورهایی که با پاکستان مرز مشترک دارند (ایران و افغانستان) قربانی تغییر نظام و تهاجم مستقیم آمریکا شده‌اند. خود پاکستان برای چندین دهه به دلیل امور سازمان سیا و عملیات پهپادی آسیب دیده است. اما البته هیچ دخالتی از آمریکا در اینجا وجود ندارد.

Ali Vaez

@AliVaez

It was clear from the outset that despite shared goal of reviving JCPOA, path would be anything but easy. To destroy is easier than to rebuild, & even having a baseline text already available still required a way for both sides to resume commitments under new realities.

از همان ابتدا واضح بود که علیرغم هدف مشترک احیای برجام، مسیر سختی خواهد بود. تخریب آسان‌تر از بازسازی است، و حتی داشتن یک متن پایه در دسترس، همچنان نیازمند راهی برای هر دو طرف برای از سرگیری تعهدات تحت واقعیت‌های جدید است.

Barbara Slavin

@barbaraslavin1

one of the biggest beneficiaries of a revived @TheIranDeal could be #Iraq which has been a battleground between the US and #Iran since Trump quit. @ACIranSource. The potential side benefits of a revived JCPOA for Middle East stability

یکی از بزرگترین ذینفعان یک برجام احیاشده می‌تواند عراق باشد که از زمان کناره‌گیری ترامپ، میدان جنگ بین آمریکا و ایران بوده است. مزایای جانبی بالقوه یک برجام احیا شده، برای ثبات غرب آسیا مهم است.

Hillel Neuer

@HillelNeuer

Glad that the Iranian regime's new membership on the UN women's rights commission, where it intends to contribute on issues of gender and climate justice, will get the expert coverage only Farnaz Fassihi can provide.

خوشحالم که عضویت جدید نظام ایران در کمیسیون حقوق زنان سازمان ملل متحد، جایی که قصد دارد در موضوعات جنسیتی و عدالت اقلیمی مشارکت داشته باشد، پوشش تخصصی را که تنها فزان فصیحی می‌تواند آن را ارائه دهد، دریافت کند.

Joel M. Petlin

@Joelmpetlin

Most countries in the Middle East oppose the Iran nuclear deal because they understand the consequences of a well funded terror State. Thank you Congressman @RitchieTorres for your strong defense of America & Israel, and for standing up to the misguided position of J Street.

اکثر کشورهای غرب آسیا با توافق هسته‌ای ایران مخالفند زیرا آن‌ها عقاب یک دولت تروریستی یا بدوجه خوب را درک می‌کنند. از نماینده کنگره ریچی تورس، برای دفاع قوی از آمریکا و اسرائیل و برای ایستادگی در برابر موضع اشتباه «جی استریت» (یک گروه مستقر در آمریکا است که هدف آن ترویج رهبری آمریکایی به منظور خاتمه دادن به مناقشات غرب و اسرائیل و اسرائیل-فلسطین به‌طور صلح آمیز و دیپلماتیک) امتشکرم.

Mark Dubowitz

@mrdubowitz

1,100 Gold Star families and other veterans have received no response to their letter to @POTUS asking him to demand settlement of 50\$B plus in Iran terror judgments before "one cent" goes to the regime

۱۱۰۰ خانواده ستاره طلایی و دیگر کهنه سربازان هیچ پاسخی به نامه خود به بایدن دریافت نکردند که از او خواسته شده است قبل از اینکه «یک سنت» به دست نظام ایران برسد، ۵۰ میلیارد دلار بدیهی مسائل تروریستی ایران به آمریکا تسویه شود.

Joel M. Petlin

@Joelmpetlin

Is J Street going after these Democrats as well, for raising questions on the Iran nuclear deal? We should all oppose a deal that's weaker than the JCPOA and gives pallets of cash to a dangerous country. Iran wants to destroy Israel. J Street should take their word for it.

آیا «جی استریت» به دنبال این دموکرات‌ها نیز می‌رود تا پرسش‌هایی را درباره توافق هسته‌ای ایران مطرح کند؟ همه ما باید با توافقی که ضعیف‌تر از برجام است و به یک کشور خطرناک پول نقد می‌دهد، مخالف باشیم. ایران می‌خواهد اسرائیل را نابود کند. «جی استریت» باید حرف آن‌ها را قبول کند.

Joel M. Petlin

@Joelmpetlin

J Street is attacking @RepRitchie, a staunch supporter of Israel, because he dares to oppose a deal with the world's largest State sponsor of terrorism. Most countries in the Middle East oppose the Iran nuclear deal because they understand the consequences. So should J Street.

جی استریت به ریچی تورس جمهوری خواه، یکی از حامیان سرسخت اسرائیل، حمله می‌کند، زیرا اجرات دارد با معامله با بزرگترین دولت حامی تروریسم در جهان مخالفت کند. اکثر کشورهای غرب آسیا با توافق هسته‌ای ایران مخالف هستند زیرا آن‌ها پیامدهای آن را درک می‌کنند. «جی استریت» هم همینطور.

Dylan Williams

@dylannotes

Netanyahu and Danon obsessively pushed Trump to break the Iran deal -- a move which Israel's top security experts called a «strategic mistake», a «delusional decision» and a «catastrophe» that brought Iran «closer than ever before» to a nuclear weapon:

نتانیاو و دانون با وسواس ترامپ را تحت فشار قرار دادند تا توافق با ایران را زیر پا بگذارد، اقدامی که کارشناسان ارشد امنیتی اسرائیل آن را «اشتباهی استراتژیک»، «تصمیمی متوهم» و «فاجعه» خواندند که ایران را «بیش از همیشه» به سلاح هسته‌ای نزدیک کرد.

Emily Schrader

@emilyschrader

As Israel and Arab states build a thriving relationship, those who are against normalization – be it Iran or ISIS – are being phased out of the conversation.

در حالی که اسرائیل و کشورهای عربی روابطی پر رونق ایجاد می‌کنند، آن‌هایی که مخالف عادی سازی هستند، چه ایران باشد چه داعش، به تدریج از گفتگو کنار گذاشته می‌شوند.

Rep. Jim McGovern

@RepMcGovern

President Trump's decision to abandon the JCPOA was an unmitigated disaster that made us less safe & brought Iran closer to a nuclear bomb. President Biden is right to move towards reentry into a good nuclear deal with Iran. Diplomacy is the answer.

تصمیم ترامپ برای کنار گذاشتن برجام یک فاجعه جبران ناپذیر بود که امنیت ما را کاهش داد و ایران را به بمب هسته‌ای نزدیک کرد. بایدن حق دارد به سمت ورود مجدد به یک توافق هسته‌ای خوب با ایران حرکت کند. دیپلماسی راه حل آن است.

Mohammad Ali Shabani

@mashabani

Amid widespread perceptions of an American withdrawal, the region is undergoing major shifts. #Israel and its Arab partners are scrambling to come up with a new framework to counter #Iran and its regional allies. Will emerging new region be safer?

در بجهو چه تصورات گسترده از خروج آمریکا، منطقه دستخوش تغییرات عمده‌ای شده است. اسرائیل و شرکای عرب آن در تلاش هستند تا چارچوب جدیدی برای مقابله با ایران و متحدان منطقه‌ای آن ارائه دهند. آیا منطقه جدید در حال ظهور امن‌تر خواهد بود؟

Ali Vaez

@AliVaez

Funlly enough, at the same point in the Trump administration the U.S. was still in the JCPOA and had held more direct conversations with the Iranians via the Joint Commission. Desire for a volte-face in policy doesn't always mean it will happen or happen quickly.

جالب اینجاست که در مقطع زمانی دولت ترامپ، آمریکا همچنان در برجام بود و گفتگوهای مستقیم بیشتری با ایرانی‌ها از طریق کمیسیون مشترک انجام داده بود. تمایل به یک خط مشی همیشه به این معنی نیست که به سرعت اتفاق می‌افتد یا اتفاق نمی‌افتد.

رصد و ترجمه اندیشه‌های امریکایی
مختص مطالعه نخبگان